

• 2020. május •

HEGYI BESZÉD 2020. május

Főszerkesztő: Jezsoviczki Noémi

Szerkesztő: Rác Erika

E lapszámunk összeállításában közreműködött: Hornyák Julianna, Jezsoviczki Noémi,
Rác Erika

Kiadja: A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

HEGYI BESZÉD

A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÉRTESÍTŐJE

„Erőt kaptok...”

(Apostolok Cselekedetei 1,7)

„Amikor előző házunkból a mostaniba költöttünk, a legnehezebb bútort hagytam utoljára. Az íróasztalomat az irodámból. Megpróbáltam a padlón csúsztatni, de a lábai folyton megakadtak. Végül kitaláltam, hogy ha megfordítom, és a teteje van a padlón, a lábai pedig fölfelé állnak, akkor a szőnyegen arrébb csúsztathatom. Teljes erőből toltam, és lassan

haladtam. Akkor a négyéves kisfiam odajött, és megkérdezte, hogy segíthet-e. Ott állt a karjaim közt, és tolni kezdte az asztalt. Elkezdtük együtt csúsztatni a padlón. Tolta, és morgott, amíg lassanként előbbre jutottunk. Azután megállt, felnézett rám, és azt mondta: – Apu, útban vagy. Azt hitte, ő tolja az íróasztalt. Nem tudtam megállni nevetés nélkül.

Ha a saját erődre támaszkodsz Jézus követésében, hamar ott fogsz állni legyőzötten. Nem tudsz olyan elfogadó, olyan nagylelkű, olyan tiszta, stb. lenni, mint ő. Nem tudod mindig azt tenni, ami Istennek kedves. Nem tudsz másokat tanítvánnyá tenni. De Jézus megígérte követőinek, hogy Lelke által erőt kapnak. Megkértem facebookos ismerőseimet, hogy fejezzék be a következő mondatot: A Lélek ereje által... Huszonnégy órán belül – többek között – ilyen válaszokat kaptam:

„Végül megbocsátottam az apámnak.”

„Békességet találtam, amikor a férjem elhunyt, pedig azt gondoltam, hogy vége az életemnek.”

„Megmenekült a házasságom.”

Te mit írnál ide?

(Részlet Kyle Idleman Nem pusztán rajongó című könyvéből)

„Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!”

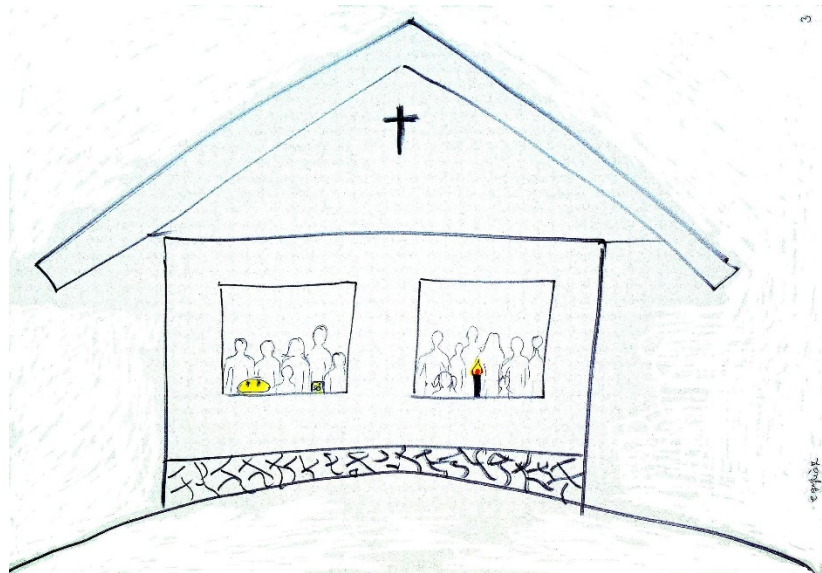
Mit jelent számomra a gyülekezet?

A gyülekezet mindenekelőtt annak a döntésnek a helye fizikailag és lelkipéppen, hogy életem lépteit ezentúl Jézus Krisztushoz igazítom. Azóta is Julika tanításai mentén és a gyülekezet tagjai segítségével igyekszem rajta maradni a keskeny ösvényen. A gyülekezetben

vannak az elv-társaim, a leglényegesebb dolgokban velük értek egyet. Ők megértnek, és ez rendkívül fontos nekem. Ha véleményük, gondolataik nem egyeznek az enyémmel érdemes elgondolkodni: vajon helyesen látom-e.

A gyülekezet másfelől Árpi bácsi ragyogó, fiatalos kék szemét jelenti. Az asztalt, amelynél ültünk, ahol mesélte a régi Rákoshegy és a gyülekezet történetét. Jusztí néni bizonyágtételét és csillogó, örömmel teli látását, törekeny kis testét. Az Ottó bácsitól kapott málnatöveket és a koszorú készítéshez átadott zöldeket, díszítőket. Erzsí néni szavait: tudod, anyám, hogy szeretlek. Gizi néni megbízható segítőkészségét és a figyelmét. Kornél bácsit, aki már első alkalommal figyelmeztetett: ez ám nem átjáróház, ide járni kell majd. És valóban, szeretettel figyelte, hogy vagyunk-e, és hogyan vagyunk. A gyülekezetben ismertem meg Eszti néni, aki nagy szeretettel vitt el a

lepra misszióba, miközben élete nagy történéseit mesélte. És Éva néni, az orgonaművésznőt, akit akkor ismertem meg, amikor szellőztetni húzta-vonta a templom aktuális szobafenyőjét. A gyülekezet jelentette Tamást, Évát, a gyerekeiket, akik második családomként minden

bajomban segítettek, de nem kíméltek, amikor továbbindultak. Zsuzsi néni, a hittantanárt, aki a gyermekeimet és végső soron engem is egyre közelebb vonzott a gyülekezethez. A gyülekezetben ismertem meg Attila humorát és nevetését. No meg a főztjét, az ötleteit, amelyekkel meglepte a kis táborlakókat és a táborban szolgáló felnőtteket.

Hosszan folytathatnám a kedves személyeket, jeleneteket a távolabbi és a közelebbi múltból.

A gyülekezetben vagy a szolgálat során ismerhettem meg sok-sok embert: fiatal, öreget, képzetten, képzetlent, nyitottat és zárkózottat, családosat és egyedülállót. A gyülekezet jelentette a sokféle véleményt, színt. Megtapasztalhattam – amit a prédikációban is hallhattunk –, hogy ebben a közösségben azt láthatjuk a másikban, amit az Úr elvégzett benne. Egyenrangúak leszünk ezáltal. Megtapasztaltam, hogy valóban minden tanítványán

keresztül üzenhet az Úr valami személyeset, nekem dedikált, lényeges mondandót.

Kiegészítjük egymást az Úrtól kapott talentumok szerint.

A gyülekezetbe hozhattam gyermekeimet, és itt mindig szerették őket. Lányaim itt találtak társaságra, és a nagyobbik elmondása szerint ez a legjobb, ami velük kamaszkorban történhetett.

A gyülekezet volt a helye a fontos vitáimnak: maradjon-e önálló a gyülekezet, legyen-e torony, kik legyenek presbiterek? Karrierem is itt ívelt a legmagasabbra, presbiter lehettem és gyerekmunkás. Köszönöm, hogy e próbatétel elé is itt állhattam, és mindig kaptam segítőket, társakat is, még a legőrültebb ötleteimhez is.

A közelmúltban a gyülekezet leginkább a testvérektől kapott számtalan sok kedves szót, imákat, aggódást, gondoskodást jelentette. Akkor kaptam, amikor a legjobban rászorultam. Amikor azzal a kérdéssel hadakoztam, hogy miért nekem jut mindez, tényleg Uram, hogy szeretsz Te engem?

A válaszok között mindig ott szerepelt: úgy szeretlek, hogy a gyülekezet tagjaiban közbenjárókat és támogatókat adok melléd.

Uram! Hálával tartozom Neked a rákoshegyi gyülekezetért.

Bodnárné Boda Dorottya

Szélütött életek

(rövidített szöveg)

Nevetve mesélte valaki, hogy beutalták egy vidéki üdülőbe, és az egyik hajnalon nagy jajgatásra ébredtek. Lesiettek a kertbe, ahonnan a jajgatás hallatszott. Az eléjük táruló kép tragikomikusan festett.

Két atyafi kimaradt, és éjjel alaposan felönthettek a garatra. Hazajövet zárva találták az ajtót. Az egyik szépen leült a kertajtó küszöbére, és búsan nekidőlve az ajtónak bóbiskolt. A másik azonban megpróbálkozott a kerítés megmászásával. Fel is jutott a tetejére, de a rajta levő szögekbe beleakadt, s úgy találták: szögön lógva, jajgatva. A derűltégre igazán az adott okot, hogy a kertajtó mellett, a drótkerítésen, néhány méterrel arrébb nagy lyuk tátongott, amelyhez meglehetősen kitaposott út vezetett! (...)

Az élet sokkal többször teremt ilyen helyzetet, mint első pillanatban gondolnánk! (...)

Egy fiatalember kisgyermekkorától arról álmodozik, azért tanul, hogy majd bekerül az egyetemre, és az lesz, ami lenni akar, amióta az eszét bírja. És jön az elutasító végzés. „Hely

hiányában....” stb. Akkor összeomlik egy becsapódott egyetemi ajtó előtt, ott van szélütötten, bénán, tragikusan, fiatalon. Képtelen összeszedni magát, és továbblépni csak egy kis lépést is.

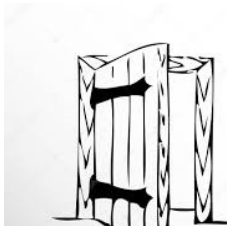
Egy kedves fiatal lány boldogságról és hozzá illő párról, családi otthonról és mosolygós gyermekekről álmodik. Valahogy mindez elmarad, telik az idő, tíz év, húsz év, s egyszer csak azt veszi észre, hogy becsapódott előtte az élete ajtaja, és ő megkeseredve, felsebezve maradt az ajtó előtt.

Más valaki ideális házasságról álmodik, és minden úgy is kezdődik, ám jön egy furcsa, keserű nap, amikor a párja valami gyilkos-durva szót mond neki. Minden összeomlik benne, ő függve marad életének ezen a pillanatán, és úgy érzi, így kell leélnie életét, boldogsága bezárult ajtaja előtt.

Valaki mindent gyermekébe álmodott bele: neki nem sikerült, nem baj, majd a gyermeke! Koplal, kuporgat, mindent megvon magától, hogy belőle külön embert faragjon, és egyszer csak ráillik az örök Madách-i igazság az ő gyermekére is: ”Minden gyermek Messiásnak születik, csak később válik a szokott pimasszá.” Becsapódik az ajtó, ő leomlik a küszöbére, és bénult étellel ott vegetál. Nem is él már igazán, csak éppen van.

Vidáman és lelkesen éli valaki életét, minden adott, hogy vidám és boldog legyen. Ám jön a nagy vihar, elsodorja vagyonkáját, megváltoztatja körülményeit, és már tizenöt éve ül egy becsapódott ajtó előtt: (...) könnyesen és tehetetlenül.

Hányan ülnek, üldögélnek így a temetők padjain: fennakadva egy koporsószőgön, sírdogálva. (...) Mellettük rohan az élet, és nem látnak senkit és semmit, (...) mind-mind úgy érzik, hogy őket becsapta az élet – és Isten is! Vajon becsapta-e?

Valóban történt valami: becsapódott EGY ajtó. Egyetlenegy ajtó csapódott be, de nem az élet! Mert Isten gyakran becsap előttünk egy ajtót, de az étellel nem csap be bennünket. Senkit! Hiszen Atyánk ő a Jézus Krisztusban, nem pedig kegyetlen Végzet-Isten!

A tragikus, sőt tragikomikus baj az, hogy bénultságunkban nem vesszük észre: a becsapott ajtó mellett, talán nem is messze, szép kerek nyílás van a falon, amelyik éppen ránk vár! (...)

A becsapott ajtókkal terelget bennünket az Úr. (...) Elterelget a Vágyak Ajtajától a Lehetőségek Ajtaja felé, (...) hogy észrevegyük a nekünk szánt ajtót, a mi ajtónkat: a szoros kaput és a keskeny utat, amely az életre visz már itt a földön, és az Életre – ha majd ez a keskeny út itt véget ér!

Milyen jó, milyen áldottan boldog dolog, hogy vannak, akik felemelt fejjel álltak meg egy bezárult ajtó előtt, és tovább néztek! Megtalálták a szoros kaput (amelyen egyetlen név van: Jézus), beléptek azon: az életre vezető útra!

Álljunk hát fel bémult és könnyes életünkből, és lássuk meg életünk nyitott kapuját és lépünk be! Hiszen Jézus Krisztus egyszer azt mondta, és nekünk mondta: „Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelőre talál.” (Jn 10,9)

Dr. Gyökössy Endre

Vallomás

Te emelsz fel magasba, fénybe
Te öltöztetsz fehérbe, kékbe
Te takarod be testemet
Lelkemet Te vidámítod
Könnyeimet el-felszárítod
nem akarod a vesztemet.

Ha félek, hát Veled beszélek
Ha Te is szólsz, csak akkor élek
akkor születik meg a dalom
Csak Veled tudok hegyeket mászni
Remegő hídon biztosan járni
Ó, názáreti irgalom.

Te töltöd meg üres tarisznyám
Poros utakon Te vezetsz tisztán
Hűvös forráshoz Te terelsz
Barna őzeket Te hozod elém
Apró virágot Te nyújtasz felém
Mindennap mondom: Te szeretsz!

Te gyújtasz kályhát hideg szobámba
Ernyőt tartasz az esőhullásba,

Te szorítod meg erősen karom
Veled futok felfelé a hegyeknek
Veled indulok a rengetegnek
Veled ugrom át a kőfalon –
Ó, názáreti, biztos irgalom!

Juhász Zsófia

Hírek:

Húsvéti számunkban mindenkit imádkozni hívtunk a járvány miatt. **Adjunk hát most hálát,** hogy túl vagyunk a nehezén, hogy újra együtt lehetünk az Isten házában!

Pünkösöd mindkét napján **10 órakor** istentiszteletet tartunk a templomban:

május 31-én a 65 év alattiaknak

június 1-jén a 65 év felettieknek

Istentiszteleti rend június hónapban: **9 órakor a 65 év alattiaknak**

11 órakor a 65 év felettieknek

Istentiszteleten, bibliaórán **kizárólag szájmaszkkal**, sállal vagy kendővel eltakart arccal vehetnek részt a gyülekezeti tagok.

Pünkösöd 1. napján 10-től, valamint június 7-én 9 órától az istentisztelettel párhuzamosan a **gyerekeknek lesz játék, foglalkozás.**

Újrainduló alkalmaink:

szerda 10 h bibliaóra június 3-tól

csütörtök 15,30 konfirmációi előkészítő II. június 4-től

péntek 18 h ifjúsági bibliaóra május 29-től

vasárnap 10 h (!) konfirmációi előkészítő I. június 7-től

Táborok:

Június 29. és július 3. között napközis tábort tartunk általános iskoláskorú gyerekeknek.

A részletek a gyülekezet honlapján hamarosan olvashatók lesznek.

Július 27-től 31-ig ifjúsági tábort szervezünk közösen a maglódi gyülekezettel Kömlődön.

A jelentkezéseket június 7-ig -ig várjuk a részvételi díj, 15 000 Ft befizetésével.

Elhunyt gyülekezetünk tagja, korábban presbitere, **Korcsek Tibor** 66 éves korában *„És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.”* /Jel 21:4/

Áldott pünkösdi ünnepeket kíván a Presbitérium!

Címünk: Budapest-Rákoshelyi Református Egyházközség,

1174 Budapest, Szabadság u. 26.

Email: budapest-rakoshegy@reformatus.hu

Honlap: www.refrakoshegy.hu

Telefonok: 06-1-258-4720, 06-30-691-6764

Számlaszámunk: 10700615-67626883-51100005